

OSEBNA STRAN MANAGEMENTA

KANČEK VESTI

Dejan Turk

Bi lahko ena beseda bolje ponazorila to, kar počnemo in kar bi morali početi vsi? Na Si.mobilu smo Re.misli iznašli, skoraj bi lahko rekli, po golem naključju. Nekateri ga poimenujejo program družbene odgovornosti, drugi visokoleteče: nova ekonomska paradigma. Naj vam povem, kako ga razumem jaz, ki sem samo Dejan.

Od Ruande do Barcelone, vmes pa še marsikje, se mi porajajo podobne misli. Pravzaprav so to kar ponovni premisleki. Spremljajo me na vsakem koraku, pa ne zgolj kot napor ali odgovornost do vsakdana. Spremljajo me kot osebo, človeka, gospodarstvenika, moža, očeta. Recimo dejstvo, da je Ruanda, dežela trpljenja nasmejana, da v vsej svoji bedi premore kanček vesti in recimo, prepove plastične vrečke. To, da se na svetovnem GSM kongresu v Barceloni kriza prav nič ne pozna in da se svet komunikacij blešči v vsem svojem sijaju. Pa podatek, ki sem ga nekje ujel, da letna uporaba mobilnega telefona ustvari približno 20kg CO₂, kar je približno toliko, kot ga ustvarimo v eni uri vožnje z avtomobilom.

Če dobro prisluhnem, slišim vsak dan, ne glede na to, kje sem, kar nekaj dejstev, o katerih je vredno premisliti. Najbolj me razveselijo tista, ki pridejo od mojih sodelavcev. To pomeni, da jim ni vseeno; pomeni, da berejo, raziskujejo, se osebno razvijajo. To posledično tudi pomeni, da se z njimi razvija Si.mobil, kar spet posledično pomeni, da se z njimi razvija in bogati 500 sodelavcev. To se pomnoži v širšo družbeno sfero njihovih družin, pa družin naših uporabnikov in tako naprej.

Foto: osebni arhiv

Mag. Dejan Turk je predsednik uprave Si.mobila.

In če že želimo svet obrniti na bolje in če se vedno bolj širokoustimo z družbeno in okoljsko odgovornostjo, je to eden njenih glavnih ciljev. Množitelj sporočil, povabil, presoje in premisleka. Vprašali se boste zakaj in ali izumljam novo teorijo? Ne, zdravorazumsko in povsem logično je, da bi morali odgovorni postati vsi ali vsaj večina, da bi svet znova počasi postavili v prave tirnice. In le kako naj se to zgodi, če pa zgodba doseže le nekatere, če se morebiti zgodbo piše zgolj zaradi ugleda in medijske pozornosti ali, bog ne daj, zaradi komercialnega interesa.

Osebnost sem prepričan, da je udejstvovanje čim širšega kroga ljudi ena najuspešnejših reči, ki jih premoremo ljudje. Osveščanje, privabljanje, pripovedovanje zgodb, širjenje nazorov in pridobivanje razumevanja. Le na ta način bodo naše dobre namere pridobile na pomenu, saj bodo postale dobre namere mnogih okoli nas. In učinek se bo razmnožil, dejanja pa tudi.

Bi se potemtakem tudi drugim družbenim sferam izplačalo razmišljati v tej smeri? Saj nikomur nič ne očitam, imamo sistem izobraževanja, usposabljanja, imamo vladne in nevladne organizacije s svojim poslanstvom. Vendar imamo na drugi strani ljudi, ki morda poslušajo, morda ne. Ki jih morda ne prepriča nihče.

Premislimo. Poglejmo na stvar iz drugega zornega kota. Vsi vemo, da je moja ideja najboljša ideja in da jo bom udeležil prej kot idejo nekoga drugega. Zakaj torej ne poslušamo, vzpodbujamo ali kako drugače stimuliramo ljudi, da spregovorijo o svojih idejah. Verjemite, ljudje so polni idej. Seveda najprej projicirajo probleme svojega majhnega sveta in dobijo idejo zase, ampak so te ideje prenosljive na velike probleme naše družbe, okolja, sveta na sploh.

Družbena odgovornost ni nič drugega kot to. Dejstvo, da se zavedamo svojih vplivov, da poznamo samega sebe in da spreminjamo svet. Na nas gospodarstvenikov je, da zgrabimo svet za roge in ga poskušamo ukrotiti. Da se spoprimumo s krizo, gospodarsko in s krizo identitete človeštva. Kapitalizem nas je izžehljal, ostal je človek. Prisluhnjimo mu. In premislimo skupaj z njim. ■